

DE FVTVRA CARNIS RESVRRECTIONE, ET MODO RESVRGENTI-

um, deq; die extremi iudicij, & ex eodem assertiones Catholicae, 32. numero desumptae, quas dignitate, & eruditione eximius uir, D. Ioannes Martius Othenbürens, liberaliū artium & Philosophiae Magister, atq; Theologorū auditor, publice in schola Theologorum, pro prima in Theologica professione Laurea consequenda sustinere conabitur, sub patrocínio et tutela Georgij Theandri Procancellarij, sacrarum literarum Doctoris et Professoris ordinarij, 8. Idus Iulias, A. m. d. redempto orbe 1562.

QVÆSTIO.

ST ne Carnis resurrectio certa, & indubitata fide credenda?

CONCLVSIONES.

1. Resurgent mortui, & resurgent, qui erunt in sepulchris. Esai: 26.
2. Scio, quod redemptor meus uiuit, & in nouissimo die de terra surrecturus sum. Iob 19.
3. Nolumus vos fratres ignorare de dormientibus, ut nō contristemini, sicut & ceteri, qui spem non habent, 2. ad Thes. 4.

THESES.

- I. Etsi plures sunt fidei nostrae Catholicae articuli magni & sublimis, cuiusmodi nimirū est de unitate diuinæ essentiae, & trinitate personarum, nullus tñ ex ijs oibus est, qui tam arduus sit, & difficilis creditu, atq; ille, qui est de carnis resurrectione, quem nos Christiani firma & indubitata fide profitemur.
- II. Si nostram non crederemus resurrectionem esse futuram, sicut omnes penē Ethnici non crediderunt, Saducæi inter Iudæos, & nonnulli Christiani Corinthi, vana esset (inquit Paulus) fides vestra, inanis prædicatio nostra.
- III. Inutiles prorsus essent vigilæ nostræ, preces, ieiunia, eleemosynæ, omnia deniq; opera bona nihil nobis essent profutura. Quin potius edimus, ludimus, potamus? Cras enim moriemur.
- III. Quia vero Christus primitiæ dormientium à morte resurrexit, non modò firmissimam nobis iniecit spem futuræ resurrectionis, sed & inconcussa fide tenemus, resurrectionem illius, nostræ esse causam, animæ quidem in præsentī, corporis verò in futuro.
- V. Cum enim Christus voce sua (prout Ioannis 5. dicitur) suscitaturus sit mortuos, necessariò sequitur, ipsum eò quod ex mortuis resurrexit, nostræ resurrectionis esse autorem.
- VI. Quamuis autem Christus passione sua, & morte, nobis nedum resurrectionem, sed & cætera bona omnia promeruerit, nostram tamē resurrectionem per suam operatur, & redemptos morte sua ipse à morte excitatus æternæ nos foelicitati tandem restituit.
- VII. Ad hæc, ut mortui resurgant, etiā diuina exigit iusticia, ut quemadmodum corpus fuit in merito, ita quodq; animæ sit socium in præmio.
- VIII. Cæterum ante resurrectionem omnes esse morituros, sacra scripturæ consentaneum est, nam qui in aduentu Christi viui adhuc fuerint reperi, in rapto subito & quasi in ictu oculi morientur, & reuiuiscunt.
- X. Quod verò quidam dixerunt, omnes in virili sexu resurrecturos, & foemineum sexum cessaturum, non immeritò improbat D. Augustinus. In coelo enim non nubent, quod mulierum tantum est.
- X. Resurgemus autem omnes in nouissimo die, ea corporis firmitate & ætate, in qua Christus resurrexit, occursuri in virum perfectum, in mensuram ætatis plenitudinis Christi, ait apostolus.
- XI. Resurgent quoq; sanctorum corpora sine vllō vitio, sine vlla deformitate, sicut sine vlla corruptione, onere, aut difficultate, in quibus tanta facilitas, quanta foelicitas erit: propter quod & spiritualia dicuntur, cum proculdubio corpora sint, non spiritus.
- XII. An verò reproborum corpora cum ijs vitijs, & deformitatibus, quas in ipsis gestarunt, sint resurrectura D. Augustinus nihil voluit certi statuere, tametsi sint, qui dicant, non videri absurdum, ut quorum nec conditio mutatur, nec status, eorum etiā corpora à priori labe non redimantur.
- XIII. Quamuis autem omnes homines, præcipue boni, resurrecturi sint in plenitudine ætatis Christi, non tamen eadem erit, & æqualis omnium statura, quilibet enim mensuram suam accipiet, quam vel in iuuentute sua habuit, vel habiturus erat, si ad eandem pertigisset.
- XIII. Tametsi autē futuri iudicij dies ignoretur, erunt nihilominus signa, quibus eam aduentare declarabitur: quæ & horrenda & multiplicia fore, iam pridem ex sacris scripturis didicimus.
- XV. Vbi etiam minimè ignorandū est, fore signa nonnulla, quibus nō erit mundi obitus admodū proximus, nonnulla vero, quæ mūdi finis statim sequetur.
- XVI. Diuus Thomas tria signa iudicij diē præcessura dicit, morū deprauationem, Cælestiū rerum immutationē, & elementorū omnium perturbationem.
- XVII. Diuus Hieronymus in Ebraeorum chronicis, se quindecim iudicij signa reperisse testatur, quæ cū sint apocrypha, nos tantum fidei ijs tribuendū esse censemus, quantum scripturis poterunt probari.
- XVIII. Ponitur inter iudicij futuri signa non postremo loco Antichristi aduentus, quem Zacharias pastorem stultum, & idolū vocat, Daniel regē impudētem, & laruatū, Paulus hominē peccati, & perditionis filiū, Euāgelistæ vero abominationē appellant, & desolationē in loco Dei, & templo sedentem.
- XIX. Posthæc mundus in mensis ignibus conflagraturus est, quemadmodū D. Petrus apostolorum princeps testatur, adfirmās cælum, terram, & omnia elementa ardore resoluenda esse, atq; interitura, qui tamē interitus non abolitionem in nihilum sonat, sed commutationem in melius.
- XX. Quod autem futuri iudicij dies, & hora adeò obscura esse, & occulta dicitur, ut non solū apostolos, & cælestes spiritus lateat, sed etiā Christo æterni patris filio sit ignota, id sano accipiendum est sensu, ne in illorum incidamus impietatem, qui Christum non naturalem & vnigenitum Dei filium, sed adoptiuum tantum facere voluerunt.
- XXI. Iam purgato mundo per ignem, statim dominus descendet ad iudiciū, in voce archangeli, & in tuba Dei, quæ in aduentu iudicis ab omnibus audietur, cuiusq; virtute excitabuntur mortui, & de monumentis resurgent.
- XXII. Cū autem in Euangelio legatur, quod dominus missurus sit angelos suos, qui colligant de regno suo omnia scandala, & mittant impios in caminū ignis, minimè dubitandū est, quin hæc omnia impleantur ministerio angelorū, qui & vacando, & adducendo homines ad iudiciū, Christo ministrabunt.
- XXIII. Iudicaturus est autem Dominus viuos & mortuos in ea forma, qua inuentus est ut homo, in qua & omnibus in iudicio apparebit, vt videant mali quoq; in quem pupugerunt.
- XXIII. Videbunt autem mali solam humanam Christi formam, electi etiā diuinam.
- XXV. Tunc celebrabitur à iusto illo iudice generale & iustum iudiciū, in quo vniciq; reddet, nō secundum solam fidem, quæ mortua est, sed secundum opera, quæ quisq; gessit in corpore suo, siue bona, siue mala.
- XXVI. Porro lata sententia, iusti, & qui bona egerunt, ibunt in vitam æternam, qui vero mala, in suppliciū ignis æterni, quo sine fine non minus animæ eorum, quam corpora cruciabuntur: quem ignem & Corporeum esse adserimus.
- XXVII. Probabili ducti ratione adserimus quoq; Dæmones, sicut extiterunt hominibus incentores in culpa, ita quoq; extare eisdem tortores in poena.
- XXVIII. Quæ poena etsi in corporum quoq; cruciatu consistit, potissimū tamē in eo, quod damnati iucundissima Dei fruitione in æternum priuentur.
- XIX. Beatitudo verò sanctorum in clara Dei cognitione, & fruitione (Cuius sola rationalis creatura particeps est) consistit.
- XXX. Non sunt audiendi χίλιασται qui beatitudinem collocant in carnis delicijs, Quodq; Christus post suam resurrectionem regnaturus sit cum iustis mille annis in terra, post vero in cælis, in summis quoq; carnis delitijs & voluptatibus.
- XXXI. Nos futuram vitam credimus æternam, eamq; in sola Dei visione, & dilectione consistere.
- XXXII. Quæ dabitur cuiq; fidei pro operibus misericordiae, quæ quicunq; proximo suo impendit, Christo impendisse putandus est, & propterea Christus facientibus ea, vitam impertit æternam, denegantibus verò supplicium æternum.

Laus Deo.

VITVS IACOBEVS POETA CAESAREVS SVO IOANNI MARTIO S.

Multiplici uarios decerpit fœnore fructus

Ingenij caperes præmia nulla tui?

Excoluit cura qui uigilante solum

Maeste labore nouo tibi decernuntur honores

Cur MARTI teneris studijs addicte sub annis

Quos meruit studij cura, laborq; tui.

Ingolstadtij Excudebant Alexander & Samuel Vveyssenhornij fratres 1562.

